

Slovenec, zanimal se je takoj pri svojem prihodu v Ljubljano za našo narodno glasbo in z veseljem je obiskoval naša društva in sodeloval prijazno pri narodnih muzikalnih produkcijah ter se skazal jako spretnim godcem in čelistom. A v najnovejšem času nas je iznenadil njegov talent za glasheno umetnost, ko se je pokazal tudi skladateljem. — Prvikrat smo čuli v literarno-zabavnem klubu njegovo „Jour-fixe-koračnico“, v katero so vpleteni motivi jugoslovanskih napevov, in našla je med klubisti tako glasno pohvalo, da so jo morali godci večkrat ponavljati. Ob enem pa so navzočni poslušalci izrekli željo, da bi mladi gospod skladatelj to koračnico tiskano priobčil. — Ko je gospod Parma zvedel, da praznujemo letos 125letnice Vodnikovega rojstva, zložil je za takozvani Vodnikov ples v ljubljanski čitalnici „Milico“-polko-française, katero je sestavil za orkester in je bila igrana pri omenjeni veselici in pri Sokolovi maskeradi. Dopadla je tako, da se je tudi o njej izrekla želja, naj bi jo gospod skladatelj tiskal dal. Čeravno je nekako čudno, da slavimo Vodnikov rojstni dan s plesom in mu poklanjamo polke, vendar to ni kaj nenavadnega, ker tudi pri družih narodih imenitnim osobam poklanjajo jednake proizvode, po katerih se sučejo mladi čestilci pri slavnostnem plesu. Ker sta te dve skladbi veseli in prijetni za sluh, pa tudi ne težki za godce diletante, gotovo bodo kmalu vsi iztisi razprodani. Obé našim godcem najiskrenejše priporočamo. Na prodaj jih ima J. Giontini v Ljubljani, koračnica se pa dobiva tudi pri „Glasbeni Matici“.

Valenta.

Javna predavanja v Ljubljani. Literarno-zabavni klub je osnoval zadnje tri postne nedelje v ljubljanski čitalnični dvorani javna predavanja „Narodni Šoli“ na korist. Prvo nedeljo je govoril prof. Wiesthaler o volkodlaku in vampirji v slovanskem bajeslovju; drugo prof. Senekovič o vplivu gozdov na podnebje in tretjo nedeljo prof. Šuklje o Mariji Antoaneti. Vsa tri predavanja, jako lepo in zanimljivo sestavljena, privabila so v čitalnico lepo množico slovenskega omikanega občinstva. Med poslušalci smo videli tudi visokorodnega gospoda deželnega predsednika z obitelji. G. prof. Wiesthaler in Šuklje priobčita svoji razpravi v našem listu, g. prof. Senekovič v Matičinem letopisu. Vsem trem gospodom predavateljem, kakor tudi literarno-zabavnemu klubu se zahvaljujemo, da so nam napravili tri lepe nedelje, slovenski književnosti pa pomógli do treh interesantnih znanstvenih razprav, a „Narodni Šoli“ pridobili nad 108 gl. podpore. Naj bi gospóda tudi po drugih mestih slovenskih poskusila kaj takega osnovati!

Literarni in zabavni klub v Ljubljani se je tudi letos vso zimo precej redno shajal ter svoje s 30. septembrom 1882. pričete večere sklenil 17. marcija t. l. Zborovali smo 21krat, in to vselej pri Tavčarji. Število zborovanj je bilo za tri manjše kot lani, ker pred pustom, razven jednega, združenega s skupno večerjo, ni bilo nič shodov. Obiskovani so bili večeri splošno precej boljše nego lani; letos je prišlo na vsak večer povprek 42 članov, lani komaj 35. Sicer so bili pa večeri v prvi polovici boljše obiskovani kot v drugi. Največ, 60, jih je imel prvi, 56 šesti, po 51 peti in osmi; nad 40 jih je bilo še vedno v jednajstih shodih; nad 30 v treh; 20 ali čez v treh; najmenj, 20, jih je imel predzadnji večer. Predsedovali so večerom sledeči gospodje: 1. Šuklje; 2. dr. Vošnjak; 3. Krsnik; 4. Hribar; 5. Železnikar; 6. Wiesthaler; 7. dr. Bleiweis; 8. Stegnar; 9. dr. Starè; 10. „Republika“; 11. Simčič; 12. Bežek; 13. Kramar; 14. Gogala; 15.

Kuper Alfred

Tomšič; 16. „Republika“; 17. Klein; 18. Vrhovec; 19. Ledenik; 20. „Republika“; 21. „Republika“. — V literarnem delu je preskrbelo 15 gospodov članov 20 s pohvalo in priznanjem vzprejetih beril. Le štiri večeri so bili brez berila; namreč 10., 16., 20. in 21. večer; le trije, 5., 9. in 13., so imeli po dve berili; vsi drugi po jedno. Jeden član, g. Lah, bral je 5krat; jeden, g. Bežek, 2krat; 13. gospodov pa po 1krat, namreč: gg. Borštnar, dr. Doleneč, Kladva, Levec, dr. Mošè, Šuklje, Trstenjak, Trtnik, Volčič, dr. Vošnjak, Vrhovec, Wiesthaler, Železnikar. Mimo rednih beril je v literarnem delu pohvalno omenjati večjih, z navdušenjem vzprejetih prostih govorov iz večine literarnega obsega, posebno govorov gg. dr. Zarnika in Šukljeja, v katerih sta gospoda govornika temeljito ocenjevala najvažnejše in najnovejše dogodke na obzorji slovanskem in tudi na onem tujih narodov. — Veliko živahnejši kot lani je bil letos zabavni del. V prvi vrsti je tu omenjati šestorice godbenih umetnikov, kateri so prouzročevali s svojo zares dovršeno igro burno izzivanje, namreč pianistov gg. Ledenika, vit. Ohmajanušovskega in Majerja; violinistov gg. Kleina in Rohrmanna; slednjič pianista, violinista in čelista g. Parme. Vrhu tega je zadnji gospod iznenadil klub z večjimi svojimi skladbami. Mimo drugih izbornih skladb nadepolnega umetnika je tu posebno omenjati klubu zložene in podarjene „Jou r f i x e - k o r a č n i c e“ katera se je do malega vsak večer godla s posebno pohvalo. — Da so mnogoštevilni gospodje pevci s svojimi močnimi in izurjenimi glasovi našli mnogo zaslužene hvale, razumljivo je samo ob sebi; od popolnega tudi ni pričakovati kaj nepopolnega. Posebej mi je le še omenjati g. Razingerja, kateri je s svojim krasnim, simpatičnim tenorom vzbujal občno pozornost ne le v zborih, temveč tudi v celi vrsti samospevov. — Klub je pazno sledil tudi vsem slovesnim dogodkom slovenskega in sploh slovanskega sveta ter ob takih prilikah brzojavnim ali pismenim potom čestital, oziroma svoje sočutje izražal. Pokojnemu slovenskemu pisatelju V. Erženu je klub iz svojih novcev postavil lep spomenik ter kamen na grobu pisatelja Jos. Podmiljščaka popravil in-olepšal. Ravno tako je na grobe pokojnih zaslužnih pisateljev n. pr. na Jurčičev grob položil o Vseh Svetih lep venec. Nadalje je sklenil klub za Preširnovno ploščo v v Bledu nabirati novcev med svojimi člani. Celovškemu „Miru“ je poslal izdatno podporo, „Narodni Šoli“ na korist osnoval javna predavanja in tudi sicer ukrenil še marsikaj lepega in dobrega. Želeti bi bilo le še, da bi se nekateri zelo nardarjeni gospodje člani nekoliko gorkeje zavzimali za redna berila ter tudi pustili sem pa tja pasti kako drobtinico od svoje bogato obložene mize, česar pa do zdaj še niso storili. Sklepam z nado, da se to gotovo zgodi v prihodnji sezoni.

Klubov štatistik.

Vodnikovo kautato Josipa Cimpermana, kakor je natisnena v našem listu, uglasbil je g. A. Förster in pel jo je z veliko pohvalo 26. aprila pri Vodnikovi slavnosti v ljubljanskem gledališči pevski zbor ljubljanske čitalnice. O tej priliki je tudi mešani pevski zbor šišenski pel krasno novo kompozicijo Grbičevó: „Moj spomenik“ in g. R. Bežek govoril o Vodniku lep prolog, katerega je zložil A. Koder. Tudi slov. dram. društvo in „Sokol“ sta se s svojimi produkcijami udeleževala te lepe slavnosti, katere čisti dohodek je namenjen zakladu za Vodnikov spomenik.

Kranjske prazgodovinske starine. V dunajskem antropolojskem društvu je te dni g. c. kr. dvorni svetovalec prof. Hofstetter govoril o najnovejših